

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΔΖΑ

Συνέχεια και τέλος εις τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης

ΤΡΙΑΙΠΛΟΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΡΟΚΟΥ ΧΟΙΔΑ

(Δημοκρατικοῦ ὑποψηφίου Ἀττικῆς)

[Ἀπόσπασμα].

Λαὸ τῆς Ἀττικῆς!

Τὸν μέγαν, τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα συναγωνίζομαι μετὰ τοῦ Λαοῦ.

Ὁ μετὰ τοῦ Λαοῦ ἀγῶν, ἀδόλως, εἰλικρινῶς ἀνταγωνιζόμενος νικήσει· ὁ ἄνευ αὐτοῦ ἡττηθήσεται· ὁ κατ' αὐτοῦ συντριβήσεται.

Ἐρεϊσμά μου ἡ ἀλήθεια· δόγμα μου ἡ Ἐλευθερία, ἡ Ἰσότης, ἡ Ἀδελφότης· σκοπός μου, ἡ ταχεῖα μετατροπὴ τῆς παλαιῆς Πατρίδος μας, τῆς ἀκατασχέτης ὑπὸ χειρῶν εὐτελῶν προδοτῶν εἰς τὸ βάρβαρον ἀκατασχέτως φερομένης, εἰς *Μίαν, Ἐλευθεράν, Μεγάλην*.

Ἐχεις πεποιθήσιν Λαὸ τῆς Ἀττικῆς, εἰς τὴν ἀγνότητα τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν μου, εἰς τὴν εἰλικρινεῖαν τῶν ἀψευδῶν λόγων μου;

Ἐκλεξόν με.

Δυσπιστεῖς;

Ἀποκρουσόν με.

Ἐάν με ἐκλέξης, Λαὸ τῆς Ἀττικῆς, διὰ νὰ σὲ εκπροσωπήσω ἐν τῷ προσαχεῖ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ, τῷ προωρισμένῳ τὴν λύσιν τῶν σπουδαιοτέρων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ἐπιδιώξω ἐκθύμως:

Α'. Τὴν ταχίστην λύσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ζητήματος διὰ τῆς κατισχύσεως τῆς τοσάκις ἄνευ αἰδοῦς καὶ δίκης περιϋβρισθείσης καὶ εἰς παρατόλμως καὶ θρασείως περιϋβριζομένης κυριαρχίας τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς ἀναρρήσεως δημοκρατικῆς Δημοκρατίας, δι' ἧς καὶ μόνης καὶ ἐν ἧ καὶ μόνῃ ἀναπτυχθήσεται ἡ διάνοια, μορφωθήσεται ἡ καρδία τοῦ πολίτου καὶ ἡ Ἑλλὰς *Μία, Μεγάλη, Ἐλευτέρα* κατασταθήσεται.

Β'. Τὴν ταχείαν λύσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος οὐχὶ διὰ τῆς ἀτίμου πολιτικῆς τῆς ἐπαιτείας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐξευτελισμοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τόλμης δημοκρατικῶν πολιτῶν.

Γον. Τὴν ἀμείλικτον τιμωρίαν τοῦ ἠθικοῦ αὐτοσυρροῦ τῆς δουλείας, τῆς σμικρότητος, τῆς κακοδαιμονίας τῆς εἰρωνικῶς καλουμένης ἐλευθερίας Ἑλλάδος καὶ τῆς προδοσίας τοῦ ἀτίμως δουλεύοντος καὶ πανταχόθεν ἀποτόμως καὶ τραχέως διώκομένου Ἑλληνισμοῦ.

Δον. Τὴν κατάλυσιν ἀρχόντων ἐπιόρκων, μωρῶν, ἀμαθῶν καὶ τὴν ἀνάδειξιν ἀρχόντων εὐόρκων, εὐφρονούντων, σοφῶν.

Βον. Τὴν δίκην καὶ τὴν καταδίκην τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κουμουνδούρου, τῆς παρὰ τὴν πανηγυρικῶς ἐκπερασμένην τοσάκις θέλησιν τοῦ Ἑθνους ἀποδεξαμένης δειλῶς καὶ ὑπογραψάσης ἀνάνδρως τὴν ἀτίμον ἐκείνην συνθήκην τῆς 31ης Μαρτίου τοῦ 1881, τὴν ἀρνήσιν ταύτην πάσης ἠθικῆς, πάσης ἐλευθερίας, πάσης φιλοπατρίας καὶ

Σον. Τὴν τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως κατὰ τε ξηρὰν καὶ θάλατταν διοργάνωσιν, ἐρειδομένην ἐπὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πάνδημον καὶ τὴν γενικὴν στρατολογίαν, δι' ἧς καὶ μόνης λυθήσονται τὰ δεσμὰ τῶν ἀτυχῶν δούλων ἀδελφῶν μας.

Ἐάν με ἀποκρούσης, Λαὸ τῆς Ἀττικῆς, νέας ἐκ τῆς ἀποκρούσεως ταύτης ἀντλήσω δυνάμεις καὶ μετὰ τοῦ κυριάρχου τῆς Ἑλλάδος Λαοῦ, ἐγειρομένου ἐπὶ τέλους τοῦ ληθάργου, εἰς ὃν δολίως χεῖρες προδοτῶν ἐπιτηδείων περιήγαγον αὐτόν, καὶ τῶν μέχρις ἀποθεώσεως φιλοῦντων τὸν Λαὸν ὁμοφρόνων μου, κρατήσομεν μετὰ μικρὸν διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τόλμης ἀνδρῶν ἐλευθέρων καὶ διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος, τῶν ἐπιόρκων, τῶν μωρῶν, τῶν ἀμαθῶν τῆς Πατρίδος μας ἀρχόντων.

Ἀθήνησι τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1881.

Ῥόκος Α. Χοῖδᾶς.

Δημοκρατικὸς ὑποψήφιος τῆς Ἀττικῆς.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ.

14/26 Νοεμβρίου 1881.

Ἀπὸ Chieti

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ—ΠΑΥΛΟΣ—ΜΙΚΕΤΗΣ.

Τὸν παρουσιάζω εἰς τὴν *Συντροφίαν* τοῦ «*Μὴ Χάνεσαι*» καὶ δι' αὐτῆς εἰς τοὺς κυρίους ἀναγνώστας σου.

Εἰ καὶ ἄλλοτε μοι ἔτυχε νὰ σὰς ἀναφέρω τὸ ὄνομά του, σήμερον μόνον δύναμαι νὰ σὰς τὸν παρουσιάσω ἐπισήμως διότι χθὲς τὸ ἐσπέρας μ' ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτόν εἰς κοινὸς φίλος.

Εἰς τὸν φίλον τοῦτον ἀφιερῶ μίαν παράγραφον: Σπάνιος τύπος Βοημοῦ· εἶναι περιπλανώμενος ὁδοντοῦατρός!

Μίαν θερμὴν νύκτα πρὸ τεσσάρων ἔτων ἐν Βαρί, μετὰ τὸ θέατρον εὐρισκόμεθα μετὰ τῶν αὐτῶν φίλων· μᾶς ἐπρότεινε μεσονύκτιον θαλάσσιον λουτρόν, ὅπερ εὐθὺς ἐγένετο δεκτόν· ἡ εὐθυμία του μᾶς παρέσυρεν ὅλους. Ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ἐν τῇ σκότει καὶ τῇ ὑπὸ τῶν κραυγῶν ἡμῶν μόνον ταρασσομένη σιγῇ, ἡ ὀρμητικὴ, βιαία εὐθυμία του τὸν ἀπέλιπεν αἰφνης καὶ ἐπὶ βραχὺ καὶ μακρὰν τῶν ἡμετέρων συντρόφων διὰ μέσου ἀβεβαίων τινῶν φράσεων διεῖδον τὴν ψυχὴν του· τὸν ἐνόμιζον ἐλαφρόν, ἄνευ κρίσεως, εὐφυᾶ καὶ ἐπιφάνειαν, στερούμενον τέλος κεφαλῆς καὶ καρδίας· καὶ αἰφνης, ὁ δυστυχὴς, μοι ἀπεκαλύπτετο ποιητὴς ἐκ τῶν τοῦ χειρόνος εἰδους· ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν